

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan, izvenjši ponedeljke in dneve po praznikih, ter velja po pošti prejemati, za avstro-egrske dežele za celo leto 16 gold., za pol leta 8 gold., za četrto leta 4 gold. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za celo leto 13 gold., za četrto leta 3 gold. 30 kr., za en mesec 1 gold. 10 kr. Za pošiljanje na dom se računa 10 krajc. za mesec, 30 kr. za četrto leta. — Za tuje dežele za celo leto 20 gold., za pol leta 10 gold. — Za gospode učitelje na ljudskih šolah in za dijakke velja znižana cena in sicer: Za Ljubljano za četrto leta 2 gold. 50 kr., po pošti prejemati za četrto leta 3 gold. — Za oznanila se plačuje od četrto-stopne petit-vrste 6 kr. če se oznanilo enkrat tiska, 5 kr. če se dvakrat in 4 kr. če se tri- ali večkrat tiska. Vaskokrat se plača štampilj za 30 kr.

Dopisi naj se izvole frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo je v Ljubljani na celovski cesti v Tavčarjevi hiši „Hotel Evropa“. — Uredništvo, na katero naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila t. j. administrativne reči, je v „Narodni tiskarni“ v Tavčarjevi hiši.

Vabilo na naročbo.

Vse gg. dosedanje naročnike, katerim je naročnina potekla konec oktobra, in druge narodnjake vabimo na novo naročbo našega prvega slovenskega dnevnika, „Slov. Narod“.

Prijatelje našega narodnega dela, prijatelje svobode in slovenstva pa še posebno prosimo, naj naš list širijo s tem, da nam vsak vsaj enega novega naročnika pridobi. To je nam in naši stvari tembolj treba, ker se od znane strani s fanatizmom proti našemu listu agitira, kjer se le more.

„Slov. Narod“ velja:
Za ljubljanske naročnike brez pošiljanja na dom:

Za mesec november . . . 1 gld. 10 kr.
S pošiljanjem po pošti velja:
Za mesec november . . . 1 gld. 40 kr.

Ob enem zopet prosimo, da oni gospodje, ki so nam še kaj na dolgu, precej poravnajo.

Administracija „Slov. Naroda“.

Konferencija federalistov

na Dunaji 3. novembra je imela tak vspeh, kakor smo ga pričakovali. Kakor nam včeraj došli telegram poročja, se Čehi ne bodo udeležili državnega zbora, drugi federalisti, torej tudi Slovenci pa pojdejo v zbornico in bodo tam skušali kaj za narod doseči ali vsaj dosežati. V državnem zboru bodo torej namestu 130 federalističnih poslancev jih le nekaj čez osemdeset. Ti bodo svoja načela zastopali v protivnikovi trdnjavi, v državnem zboru samem, oni Čehi bodo ostali zvonaj in od tam delovali. Moči so deljene, delo je deljeno, da si eno in isto

— kakov bode vspeh, kedaj ga bomo videli, kdo more povedati?

Nam se zdi, da je škoda, da nij vstopila cela opozicija v državni zbor. Če prav je v manjšini, vendar tla nijso tako neugodna, kot se vidi. Prava ministerska stranka, stranka starih ustavakov z velikimi posestniki vred ne šteje več, nego 140 mož, torej toliko kot opozicija. Leško bi se z razumno taktiko doseglo morda več, nego na drugem potu. Vendar tudi Čehi imajo tehtne razloge, da se ne udeležijo, da nečijo igrati manjšine tam, kjer bi po naravnih zakonih morala biti večina njih in naša.

Opozicija, ki se bode zdaj udeležila državnega zbora, v državopravnih rečeh ne bode mnogo dosegla, to vemo že naprej. Nekoliko resnice je v izreku dunajskega časopisa, ki pravi, da bode opozicija, kakor v starogrški tragediji, da bode dejanja ministerstva s podučnim govorom spremljala. Ali kdo bode tajil, da baš ta „podučni govor“ je potreben, ima svojo moč na zgoraj in na spodaj, in bode imel svoj vpliv, bode seme postal, iz katerega nam vzraste lahko boljši čas. Vsakako je govor boljši, nego molk, nego pozabljenje, odtegovanje — tega smo se prepričali.

Od naših slovenskih poslancev upamo, da bodo z ugovori, interpelacijami in z vsem mogočim prizadevanjem odvrčali od nas nepostavnosti in nasilstva, kakoršna so se godila in kakoršnih se imamo še bati. In v sedanjih neugodnih razmerah, kjer velja nam vsem čakati in za razvoj svojih idej, za napredek našega naroda skrbeti, — dobro došla nam je vsaka, tudi mala pridobitev, ki kolikaj pomore naše stanje olajšati in prostejše politično gibanje in dibanje pospeševati.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 4. novembra.

Cesar je pisal nadvojvodom Karlu Ludviku, Rainerju in Albrehtu, dalje vojvodi Avgustu Sachsen-Coburg-Gotha, knezu Ivanu Lichtenstein in Ivanu Adolfu Schwarzenberg zaradi njihove požrtvovalne delavnosti za razstavo zahvalna pisma, in je več osob iz taistega uzroka odlikal.

Državni zbor na Dunaji bo od početka imel samo verificirati volitve, potem pa morda precej, še pred adresno debato, v roke vzame vladne nasvete, kako denarni krizi pomagati.

Finančna kriza je v Avstriji tako velika postala, da bodo ustavaki res iskali pri Prusih pomoči. Posebno veliki obrtniki in železnicam je treba precej podpore. Ali se res drugje pomoči ne dobi, nego pri sovražniku, to bog vedi.

Ogerski časopisi se pečajo posebno z gospodarsko-političnim vprašanjem. „Hon“ pravi, da je najvažnejša in prva naloga ogerskega zbora, ki se bo ta mesec sešel, za to skrbeti, da se Oggerska financijelno od gospodarstveno nezdravega Dunaja oprosti.

Vnanje države.

Srbska skupščina je s kneževim rešiptom od 31. okt. na 27. nov. v Kragujevac poklicana.

Francoski ministri so se posvetovali, da bodo glasovali za podaljšanje Mac-Mahonove oblasti, ako se bo dotičen predlog storil. Mac-Mahon bo prevzel le potlej daljno predsedovanje, ako se mu bo zagotovilo, da ostane on stalni predsednik republike, in da se ga ne bo sililo (!), da bi postal kralj. — „Journal de Paris“ vprašuje, mislita-li desnica in desni centum vzdržati monarhični program, in vstanoviti monarhijo z generalnim-lieutenantom ali regentom na čelu; ako tega ne mislita, naj se nemudoma kaj drugega stori, kajti narodna skupščina je Fran-

Listek.

Na morji.

(Spisal Ivan Franke.)

Qui navigant, coelum mutant,
non animum.

(Dalje.)

Po dolgem jezu, po katerem hodijo ljudje in železnica do Sueca, v prahu in vročini jo mahamo po pometi naprej. Poganjači so ko iz železa; ne opeša jih premikati dolge suhe boke po vročih tleh, malokdaj se poté. Enomerno letajo z vpognenimi koloni in rekó kako besedo osletu. Oddaleč kaže se mesto dovolj ponosno; med črnosivimi hišami dvigujejo se visoke bele, videti je pošteno mesto. Toda ta iluzija zgine, ko se pride v ulice, polne prahu čez člen, revne hiše, zidane iz kugel, da jih bog varuj potresa; pred kako hišo kup šute in nesnage, vse revno in uma-

zано. Hiše imajo skoraj vse dva nadstropja, pri tleh so samo vrata, prvo nadstropje ima mnogo in zelo velikih oken, do srede z gostimi lesenimi pregradami zaprtih, sredi pregraje je majhna linica, v kateri se vidi kakikrat kos obraza brez brade; tako zavarovano nadstropje je harem, glavni del poslopja, pri enem ko pri drugem. Nekoji so bolj trdno zidani in večji, nekoi imajo prav lepe izglede v pregradah, da bi pa v kateri hiši bilo čedno, po zunanjem nij soditi. Spodnji del hiše je oddan tu in tam štacunarjem, Francozom in Italijanom, ki prodajajo vrlo skupno kakor je potrebno civiliziranim. Ker so dela pri kanalu po večem končana, prodajajo zdaj le brodarjem. Bazar ali arabski trg je edini kraj nekoliko oživiljen in zavoljo ljudi vrlo zanimiv in posebno pitoresk: one narodne nočnje, mnogo-krat raztrgane, Arabov ponosno obnašanje, ti rujavi obrazi s črno ali sivo brado in možatim krivim nosom, vodonosci i. t. d., zdaj

prijaha mimo Kedifov vojak na lepem konji z rudečo kapo in rudečimi hlačami, tam se rine kak zamorec, toda ženske nij videti. Tu gori za temi zavarovanimi in pregrajenimi okni vidiš kak blede nos in črne oči pod črnimi obrvmi in si fantaziraš arabsko lepoto, ki se dolgočasi, ki morda zdihuje po šotorih, od katerih so jo ugrabili in prodali — predrami te velika stvar tik za hrbtom, hitro se umakneš, da te kamela ne pohodi in greš dalje mimo prodajalcev, ki sede po turški na nogah, pušijo in barantajo s svojo beračijo tako mirno in ponosno, ko mogočni paša. Teško ima drug rod tako možato obnašanje in tako častiljive figure, ko Arabi.

Pašatova hiša je nova in obširna, tudi kosarna je bolj zaupanja vredna hiša. Zunaj mesta pri kolodvoru je čudna vas. Koče sestavljene iz drobnih kamnov in prsti brez oken, mesto duri kaka strgana cunja ali plahta, pokrite so s palcami in prstjo, nizke,

coskej vlado obljubila. „Journal des Debats“ apelira na slogo med levim in desnim centrom.

Desnica in desni centrum pa je še drug kozlovsk sklep imela v načrtu. Hotela je na čelo vladi postaviti princa Jonville; a orlanski principi so rekli, da se ne morejo proti Chambordu kot svojim obljubam nezvesti pokazati. Zdaj bodo pa spet legitimisti na božjo pot v Frosdorf šli, pobožnega Chamborda vprašati, ali je zadovoljen z njihovim namerom ali ne.

Španjski insurgenti v Kartageni so zaprli grškega vicekonzula in nemškega podložnika Girarda, katerega so špijoniranja obdolžili. Girard se je obrnil do nemškega konzula, da bi zopet prostost dosegel. Kastelar je bolan, da leži, vendar bolezen nij nevarna.

Med **Turčijo** in Avstro-Ogersko je prijateljstvo zopet popolno, porta je odstavila bosniške valiije in gradiškega kajmakana; tudi banjaluški mustašerif, Kiamil-Bej je iz svoje službe poklican. Dalje amnestira porta bosniške ubežnike, in bo skrbela, da se kristjanom ne bo nikaka krivica godila.

Dopisi.

Iz Notranjskega, 2. nov. [Izv. dop.] (O Hohenwartovem pismu na dr. Bleiweisa,) niste v „Slovenskem Narodu“ ničesa omenili. To pa nam Notranjecem nij prav. Mi mislimo, da nas morate vi brniti, če nas kdo insultira, kakor je Hohenwart storil. (Mi smo o tem molčali, ker želimo, da se te polemike zdaj po volitvah zopet poležejo in da pridemo do mirnega delovanja. Uredn.) Mi se čudimo in moramo to začudenje tudi javno izraziti, kako da se aristokrat Hohenwart, zahvaljujoč se za volitev na Gorenjskem, ne more zdržati, nam Notranjecem breo dati z laško opombo, da „mimo nas ide“ s svojim zaničevanjem. Sicer se jako malo zmenimo za njegovo psovanje, sicer celo sami mislimo, da Gorenjecem med Poklukarjem in Hohenwartom res nij bil težek izbir, — ali tega smo tudi preverjeni, da ko bi Hohenwart kavalir bil, bil bi molčal, vedé, da ni nas, niti drugih prisiliti ne more, da bi ga volili, niti da bi ga ljubili. Od kod torej on pravico jemlje, nas zaničevati? Je to kavalirsko? Ne, to je staro-grofovsko, to kaže njegovo birokratično naravo. Kadar bomo videli, da se v tej sodbi motimo, radi bomo jo v „Slovenskem Nar.“ preklicali — a po tej probi, ki jo v tem pismu vidimo, se bojimo, da ne bo treba.

ena pri drugi, da je treba manj sten; na strehi kaka šetinasta mačka, pred bajto kak na pol pokrit otrok. Tu je doma moj oslar in drugi vodonosci in težaki, ki nimajo harema in ne morejo shraniti družine za zidom. Ti otroci gotovo ne poznajo obilnosti in vendar, kako lepo so rašeni, nekateri so tudi lepega obraza, tankih, okroglih udov. Teh gnezd nij malo. Od tu malo dalje, tik železnice je kanal sládke vode, ob krajih zeleno obrašen, in čedne, prijazne hišice za nekoliko uradnikov, v majhnim vrtiči z mladimi drevesi, ki veselo rastó, ker jim prilivajo. Naprej pa gre železnica po suhi rujavi zemlji, mešani s peskom, kateri veter često vzdigne in nese kakor meglo, da se nikamor ne vidi. Sueški kanal je prav dolgočasen videti; ravni, s kameni obloženi breg se vleče brezkončno naprej, po kanalu pa se vozi kak mali parobrod; takraj ali onkraj kanala je pustinja, ne daleč na izhodu omejena s strmim bregom rumenkaste skale, ki se enako-

Za zdaj pa zopet sprevidimo, da je prav, da smo volili domačina, ne tujca, če je prav „slaven“. Mislimo namreč, da ko bi domačin, Slovenec dr. Razlag bil pri nas slučajno propadel, da bi nikakor ne bil nas zaničeval in se nas „ogibati“ svetoval, kakor to nemški grof dela.

Iz Sodražice 1. novembra [Izv. dop.] „Slov. Narod“ v 251. listu od Velikih Lašč priporoča za novega deželnega poslanca za ribniško-laški in kočevski okraj (katerega volitev bode 7. t. m. namestu gosp. Svetca, ki se je odpovedal) gospoda Primoža Pakiža iz Podgore pri Sodražici. — Mi se tudi strinjamo z vrlimi sosedi Laščani in kličemo srčen na zdar! vsem tistim volilcem, ki bodo pomagali k zmagi našega prihodnjega kandidata, gospoda Primoža Pakiža. Treba je res, da izvolimo poštenega svobodno-miselnega narodnjaka in pravega moža, kot je ravno gosp. Primož Pakiž, njega volimo! Kakor vzadnjič, hočemo tudi zdaj odločno stopiti pod častno narodno zastavo. Ali tu bode trebalo edinosti, in sam bog nas varuj kake trme od katere koli strani. Tu gre za to, ali bo naš domač rojak izvoljen, ali pa kočevsk Nemec, ki bode proti nam govoril. Že v zadnjič je bila zmaga teška (imeli smo le dva glasa večine) zdaj je brez edinosti propast gotova.

Iz Kranja 1. novembra [Izv. dop.] Svet se je gotovo začudil bravši razmero glasov pri volitvi ter to, da so nemškutarji imeli tako izjemno veliko število glasov. Ali mi, ki stvari od blizu pogledujemo, ne čudimo se. Stvar je namreč čisto ob kratkem povedana ta, da je vlada sama volila za ljudstvo. Uradniki so potrošili 300 gl. za volitve, mi narodnjaki nijmo imeli ničesa potrošiti. Nek meščan se je sám hvalil kazaje forint še čez nekaj dnij po volitvi: ta mi je ostal od tega, kar sem pri volitvi dobil. — Učitelji naši so dobili iz Ljubljane žugalna pisma, da morajo voliti Supana. Poleg tega naš meščan nij zrel. On ima naroden instinkt, a ne trdnega, neupogljivega značaja. Mnogo jih je, ki niti ne znajo ločiti strank, ki ne vedo, kak velikansk razloček je med nemškutarskim in narodnim kandidatom. Agitacije prave pri nas še bilo nij od slovenske strani. Tisti, ki bi agitirati mogli, so leni in nečejo, drugi ne znajo. Kar se je agitiralo od narodne strani, bilo je skoro več zoper dr.

merno vleče, kakor bi ga ne bilo nikdar konec. Kdor hoče vse te znamenitosti Suecove ogledati, porabi dan; komur se ljubi kobacati po pesku in prahu, vidi toliko novega in interesantnega, da bo rad dvakrat prehodil iste ulice, ker mesto je majhno. Prišedši nazaj do broda moj poganjač s pogojeno plačo nij bil nikakor zadovoljen, kar se po sebi razume, ker to je njegovo pravo in sveta dolžnost spraviti iz tujca, kar več more, sicer se to misli povsod, kjer je mnogo potnikov, začeni na jugu alp. Poganjač je imel toliko važnih vzrokov, mi je zadnjič tudi govoril na srce, da je revež, da se bo vedno spominjal na-me, sploh kazal je lep govorniški talent. Potnik najbolje stori, da mu da bakšič po svoji volji, ker zadovoljni ti ljudje nijso nikoli; kadar si upajo, skusijo tudi s silo, dasiravno vedo, da je Kedifova in sploh orijentalaska pravica ostrá in se glava ne drži posebno trdo vrata.

(Dalje prih.)

Zarnika, nego zoper nemškutarja Supana. Tako je na primer naš apotekar Šavnik brzo podvizal se na vse zgodaj, še pred dnem, potrgati z oglov plakate za dr. Zarnika, in v tem več naglice pokazal, nego v agitaciji zoper Supana. Tudi pri nas je treba od kraja delati začeti, žalibog, da je delavcev malo. V farovži gledajo, kdo k maši ne hodi in zoper tistega se agitira bolj nego zoper nemškutarja.

Iz isterskega Krasa 30. okt.

[Izv. dopis.] Že več časa nijmo od naših pokrajin ničesa naznanili, a da bi čestiti bralci „Slov. Naroda“ ne mislili, da smo duševno in materijalno zaspali, hočemo nekoliko o našem stanju omeniti. Znano je, da naš sodnijski okraj Novigrad spada pod kronovino Istro, a žali bog, da se moremo le z imenom, in le kadar je treba deželne stroške plačevati, za Istrane šteti. Mi moramo od mnogovrstnega blaga pri vožnji iz Trsta in Istre colni davek plačevati, a drugi Istrani so od tega oproščeni. Mi moramo za deželne potrebe, to je za šolske zadeve in druge stroške v deželno blagajnico pri zemljiškem davku in pri davku užitnine povišek od 94% plačevati; a še se nij živa dušica domislila, da bi se od tega naši učitelji plačevali. Mi jih moramo, kakor popred, z drugim denarjem posebej plačevati. Dospelo je v nesreči našemu ubogemu kmetiču do zadnjega konca; on si ne more pomagati, da bi davke odračunil. Slaba letina in burja so storile njive nerodovitne, in kar bi se še imelo pridelati, to suša pokončava. Drva so se mogla v gozdih posekati in za vsak denar prodati, da so se preobloženi davki nekoliko mogli odplačevati. — Naš kmetič je bil primoran ves svoj letošnji pridelek prodati, da je nekoliko davkov odplačal, in zdaj, ko nema več iz česa denar skupiti, prosi, da bi se zaostali davek za prihodnje leto odpisal. A nij je milosti, ne pomoči, moraš plačati, vsak čas je davkarski sluga s svojim bratom in z dvema c. k. žandarmoma pred durmi in siromakom krave, katere so za edino branje družine, iz hlevov izženo in ako nijso brž z denarjem rešene pri davkariji, za slepo nizko ceno prodajo. Bog ve, do kedar bode to še trajalo. Naj bi se kdo v okraji novogradskem po skoraj vseh hišah prepričal, ali dobi od svojega pridelka le za en mesec hrane, potem pa naj se sodi, če naši kmetje nečejo ali ne morejo plačevati. Mi smo od prej z davki čez vrh obloženi in za to leto smo pa še 28% poviška za plačati dobili, slabša letina in večji davek, te dve ne gredo vkup. Če pogledamo na naš sosednji okraj Bistrico na Notranjskem, — oni imajo mnogo boljše stanje od nas; tam plačujejo letošnje davke z $\frac{2}{3}$ menj od lani, na pr.: kdor je tam lani 15 gl. davka plačal, letos zadostuje 5 gl. A za nas pa je nij pomoči! Ali se ne moremo mi z vzrokom pritožiti, da smo zavezani pod lahonsko Istro? Ali nij nam zadnji čas se odločiti proč od Istre in si pomoči iskati, da se zedinimo pod kronovino Kranjsko ali Gorico? Nadejali smo se, da po dovršitvi poravnanja novih zemljiških davkov bodemo tarifo na polovico manjšo dobili nego je do sedaj bila. Ali čujte, kaj se je zgodilo! Deželna komisija za poravnanje davkov v Poreču, katera je večji del iz lahonskih udov sestavljena, je brez premisleka ovrгла delo naše okrajne komisije in na predlog c. k. referenta gospod Genzo-ta, kateri najbrž misli za svoje zasluge zlati križ doseči, za

dobro spoznala, da v volovskem in novo-gradskem okraji, kjer nij drugega nego gola kamnita, strgana njiva, more en oral zemljišča čistega dohodka od 3 do 5 gl. več zdajati nego v žlahni Istri, kjer ga nij videti ni kamena ni burje. Čez to prelepo tarifo smo reklamacijo storili, ali nij upati, da bode kaj uspeha imela, ker bode ista sodelavcem one tarife v rešenje došla, in se bojimo, da nam drugega ne bode ostajalo, nego o tem se pri c. k. državnem sodišči (Reichs-Gericht) v Beču pritožiti. — Moremo istinito reči, da mi smo žalostni v tej dolini solz in teško čakamo rešenja, kakor stari očaki pred peklom na odrešenika. A bog ve, če bode za nas odrešenik prišel? — Eno upanje nas še podpira in to je: ker smo mi dne 15. vintoka t. leta pri volitvi na Volovskem za svojega državnega poslanca, gosp. Dinka Vitežiča iz Zadra si izvolili; upamo, da on bode vedel pri državnem zboru in pri vladi na Dunaji za nas nestrahljivo govoriti, naše potrebe in razmere istemu predložiti in za nas pomoč pridobiti, zakaj zadnji čas je, da bi mogli rešeni biti, ker na drugačni način nam nij več za živeti. Sila kola lomi. —

Iz Dunaja 2. novembra. [Izv. dop.] „Neue freie Presse,“ katere se ministerstvo poslužuje za novinarsko zastopanje svojih načel, prinesla je one dni kratek feljton pod naslovom: „Eine seltsame Frau.“ Ta listek so ponatisnili tudi drugi časopisi. V obliki pripovedke in z izmišljenimi imeni se tu jako breztaktno pripoveduje, kako se je Nj. V. naša cesarica odtezala visokim gostom, ki so prihajali ob času svetovne razstave na Dunaj. Ko bi bil to pripovedovanje, to vtikanje v familijske najvišje kroge, prinesel kak federalistični časopis, stavimo, da bi bil precej konfisciran in ustavoverneži bi bili prvi, ki bi stranko, katero zastopa tak list, — denuncirali kot nelojalno itd. „N. fr. Pr.“ pa se nij nič zgodilo.

Vsakako pak ostane čudno, da tako piše list, ki ministerstvu služi. Misliti se torej sme, da mora kdo višjih za pisateljem one brez-taktnosti biti. In res denašnja „S. und M. Ztg.“ pripoveduje, da je minister Glaser poklican v Pešto k cesarju. V dvorskih krogih so baje indignirani zaradi onega spisa in minister se bode moral opravičiti. Da mu ne bode lahko, to se vidi. Da mu mi to „zadrego“ privoščimo — je menda naravno.

Ker denes še nijso bili vsi federalistični poslanci zbrani, bode shod federalistov, ki je bil za denes napovedan, še le jutri sešel se in sklenil o udeležitvi ali neudeležitvi v državnem zboru.

Domače stvari.

— (Slovenski državni poslanci) in Hohenwart so v poslanski zbornici sedeže izvolili v desnem središču poleg Rusinov.

— (V Trstu) so se volilni listi in legitimacije za mestne volitve delile za II. volilni razred, 3. in 4. nov., za I. razred pak se bodo 5. in 6. nov. pri magistratu.

— (V Čitalnici v Rojanu) se bode dne 9. t. m. predstavljala igra: „Mlinar in njegova hči“, h kateri se uljudno vabijo udje. — Za neude je vstopnina 50 kr. a. v.

— (Čudno!) je pač to, da so novinarski učenjaki „Tagblatta“ videli na vernih duš dan, na ljubljanskem pokopališču, dr. Tomano v grob z venci okinčan, ka-

tere so darovale krasne naše ljubljanske Slovenke. Čudno zavoljo tega, ker je Tomanov grob visoko gori na Gorenjskem in ne v Ljubljani.

— (Za verne duše v vicah.) Iz Gorenjskega se nam piše: Pri nas je v več krajih navada, da ljudje krog praznika vseh svetnikov nosijo v farovž groše za to, da potem fajmošter na vseh svetnikov dan moli za duše v vicah. Vsak očenaš velja en groš. Zdaj se pa mnogokrat primeri, da fajmoštru po več sto grošev nanese, tako da bi moral po celo dopoldne moliti, če bi hotel toliko očenašev izmoliti, kolikor je grošov prejel. Gospodje si pomagajo iz zadrege tako, da napišejo na list vse tiste umrle, za katere je kdo groš plačal, ko potem na prižnico pridejo prebero navadno po 20 imen umrlih ter za vseh 20 skupaj izmolijo en očenaš, tako da je z desetimi očenaši vsa molitev opravljena. Pobožni verniki pa na paternoster štejejo, po koliko imen fajmošter pod en očenaš jemlje in koliko očenašev izmoli, iz cerkve gredoč pa potem ugibajo: „Denes je bila pa gospodova kaj dobra!“

— (Iz Maribora) se nam piše, da poštni viši urad v Mariboru za terjatvami časa in zakonov zaostaja. Tako n. pr. je nekdo poslal 11/10 t. l. rekomandovano pismo v Jarenino, pristavši po nemški Jahring, kraj ki je dve uri od Jarenine oddaljen, eno pičlo uro pa od poštne postaje Pesnichofen; a to ubogo pismo je moralo romati z „Mozod Posta“ v „Pragerhof-Buda“, kakor poštni pečat kaže, ter je nazaj priromalo z opombo: „Nähere Ortsangabe wird ersucht.“ Komentara nij treba, pismo je imelo slovensko-nemški napis. — Druga napaka je, da se na mariborski pošti ne dobivajo več dvojezične „listnice“. — Ali ve c. kr. višji poštni urad mariborski, da pošte so zavoljo ljudij, a ne ljudje zavoljo pošt na svetu?

— (Iz Lokovca) nad Kanalom se nam zopet piše: Kdor se utaplja, segne po vsakej bilki, da bi se rešil. Tako dela tudi naša mežnarska stranka. Pokazali smo v „Slov. Narodu“ 27. okt. ravnanje našega „gospoda“. Goriški „Glas“ pa nam hoče vse lepo gladko utajiti. A faktum je, kar smo pisali — in tako je bilo, pa nič drugače, — če je prav tiskovni pogrešek šifre K. namestu J.

— (Umrlo je v Ljubljani) meseca oktobra t. l. 56 ljudi, 33 moškega in 23 ženskega spola.

— (Meso) je v Ljubljani za mesec november tarifovano: funt najboljšega od pitanega vola po 30 kr., srednje 26 kr., najslabše (od pitanega vola) po 22 kr. Kravje in navadno volovsko meso je po 27, 23 in 19 krajcarjev.

— („Agramer Zeitung“) bode od tega meseca izhajala pod novim uredništvom in novim, menda bolj jugoslovanskim programom. Ker upamo, da se bode ozirala tudi na naše slovenske zadeve, priporočamo jo v duševno in materijelno podporo tudi Slovencem, tembolj ker nemamo nobenega liberalnega časopisa, ki bi v nemškem jeziku pisal za nas in o naših razmerah.

— (Obrekovanje) je staro klerikalno orožje. Tega se poslužuje tudi novi privatni časopis ljubljanskega farovža in slovenskih kaplanov, ter sumniči da mi „Narodovci“ sebično ravnamo z denarjem, zloženim za Tomšičev spomenik. In vendar vsak, kdor

bere, ve, da nema ni uredništvo ni administracija „Slov. Naroda“ nič prav nič z onim denarjem, ter, da ga je nabiral poseben odbor, kateri je in bode edini odgovoren in bode tudi lahko odgovor dajal. Čemu torej perfidnosti, g. kaplan Klun, glava listu, ki se na prvi strani hvali, da ne pozna laži, in vi g. Jaran, ki ste tudi pri farovškem listu. Je-li to krščansko, pošteno?

Telegrama „Slovenskemu Narodu“.

Iz Dunaja 4. nov. Prva seja poslanske zbornice je bila denes. Predsednik je bil kot najstarejši izmed poslancev d' Elvert. Poslanci store obljubo. **Dr. Vošnjak** zahteva naj se obljuba tudi slovenski bere. Klub anticentralističnih poslancev se je konstituiral. (En stavek iz sredine telegrama smo morali izpustiti, ker nam je nerazumljiv. Sploh se moramo pritožiti na ljubljansko telegrafsko postajo, da nam dostikrat spačene, grdo pisane in popolnem nerazumljive depeše pošilja, gotovo zato, ker so neki uradniki slovensčine nezmožni torej za Ljubljano nesposobni. (Uredništvo.)

Iz Beograda 3. nov.*) Ko je srbski knez iz svojega potovanja po Evropi prišel v Beograd nazaj, odpustil je precej dozdanjo svojo vladu in novo postavil. Novo ministerstvo je sledeče: predsednik: **Marinovič**; udje: **Filip Hristič**, **Prodič**, **Cumič**, **Magazinovič**, **Zjatovič**.

*) Za zadnji list prekasno dobili. Ta telegram je oddal naš beogradski dopisnik ob 8. uri zvečer, v Ljubljano je prišel ob 1/12 po noči, mi smo ga dobili potem zjutraj. Ur.)

Razne vesti.

* (Vojašk upor v Gradci.) V Gradci je bilo te dni 460 rezervistov v kasarni. Eden vojakov je rekel navzočnemu oficirju neko nedolžno besedo. Oficir ga hoče zapreti, a drugi ga branijo, oficir potegne sabljo, drugi oboroženi vojaki pridejo, a nečejo streljati na kamerade. Več rezervistov je zdaj zaprtih.

* („N. fr. Presse“) je zopet prodana. Kupil jo je bankir Bleichröder, ali sam ali kot čegav posrednik, nij znano.

* (Potres) je bil 26. pr. m. na otoku Korfu. Takoj po polnoči se je zemlja hudo potresla; nekaj hiš se je zgrudilo v mestu in po deželi. Nekaj ljudij je bilo podsutili, pa so jih večidel ne močno poškodovane izkopali. Ljudje so šli iz hiš na polja, ker so se bali še hujšega potresa. Zvonovi so sami od sebe zvonili, ogledala, podobne, lampe in posode po hišah so se pobijale. Sploh je škoda precej velika, in se na nekaj milijonov ceni.

* (Priden otrok). Nedavno je šel mimo neke samotne železnice v Ameriki nek mlad dečko pa zagleda, da se je tir pokvaril, in da se bo toraj hlapon poškodoval. Vsede se tedaj na bližnji plot in čaka s klepetajočimi zobmi na vlak. Da bi ga nesreče obvaroval? Bog ne daj! Samo zato, da bi svojemu očetu lahko povedal veliko nesrečo na železnici. Oče tega pridnega otroka je namreč bil dopisovalec nekega časnika.

* (Državni dolgovi v Evropi) znašajo strašno svoto 23.220 milijonov tolarjev, od katerih pade na Nemčijo 1152 (med temi na Prusijo 442, na Bavarsko 243, na Sasko 116, na Vrttembergsko 103, na Badensko 25 milijonov itd.). Na druge države pride: Na Francosko 6000 milijonov, na Angleško 5280, na Rusko 2485, na Italijo 2400, na Avstro-Ogersko 1784, na Španjsko 1750, na Turčijo 840, na Nizozemsko 548, na Portugal 516, na Belgijo 191, na Grško 137,

na Dansko 88, na Švedsko in Norveško 58, na Rumunijo 40, na Švico 9, na Luksemburg 3 milijone tolarjev. — Od tega pride na glavo vsakega prebivalca na Pruskem 18, na Bavarskem 50, na Saskem 46, na Virtemberškem 56, na Badenskem 60, v Lipe-Detmoldu 3, v Lübecku 146, v Bremnu 129, v Hamburgu 120, v Avstro-Ogerskeji 49, v Švici 3, na Danskem 52, v Švediji 11, v Norvegiji 8, na Nizozemskem 152, v Luksemburgu 16, v Belgiji 38, na Angleškem 133, na Francoskem 166, na Španjskem 104, v Portugalu 130, v Italiji 89, na Grškem 98, v Turčiji 31, v Rumuniji 10 in na Ruskem 30 tolarjev.

(Upor v Japanu.) V provinciji Fukuoka je bil že več časa med vlado in najemniki razpor, dokler se zadnji niso popolnem uprli, 15—20.000 se jih je oborožilo z dolgimi bambrovimi stebli, ki so bili na koncu z železom okovani. Nekateri so imeli tudi puše. — Začeli so v severnih krajih telegrafe podirati, potem so podrli in požgali stanovanja vladnih uradnikov, katere so grozovito pomorili. Mesto Fukuoka so na na dveh krajih zažgali in podrli telegrafsko poslopje. Potem so napali vladin sedež, ter vse podrli in pisma sežgali; ko so to storili so šli po gostilnah in štacunah ter so se na vso moč vpijanili. — Uradniki so se jim postavili s topovi nasproti. Palo je takoj 130 upornikov. Upor je trajal kakih šest dni; potem sta prišla dva polka pešcev, ki sta jih razpodela v gore, kjer jih zdaj love. D zdaj so jih vjeli 160. Največjim hudodelnikom so posekali glave, druge pa so javno bičali.

Poslano.

Vsem bolnim moč in zdravje brez leka in brez stroškov.

Revalessciere du Barry

v Londonu.

Vsem trpečim po izvrstni Revalessciere du Barry, katera brez porabe leka in brez stroškov sledeče bolezni odstrani: bolezni v želodci, v živcih, v prsih, na pljučah, jetrah, žlezah, na sliznici, v dušnjaku, v mehurju in na ledvicah, tuberkole, sušico, naduho, kašelj, naprebojivost, zapor, drisko, nespečnost, slabost, zlato žilo, vodenico, mrzlico, vrtoglavico, naval krvi, šumenje in ušesih, medlico in bljevanje krvi tudi ob času nosečnosti, skalno silo, otožnost, sušenje, revmatizem, protin, bledico. — Izpisek iz 75.000 spričeval o ozdravljenjih, ki so vsem lekom kljubovali:

Spričevalo št. 74.670.

Na Dunaji 13. aprila 1873.

Sedem mesecev je sedaj, ko sem bil v najobupnejšem položaju. Bil sem bolan na prsih in živcih, tako da sem od dneva do dneva vidno gineval in vsled tega dalj časa nisem mogel se učiti. Slišal sem o Vašej čudoviti Revalessciere, rabil sem jo in Vas morem zagotoviti, da se čutim po enomesečnem vživanju Vaše tečne in zlahkne Revalessciere popolnem zdravega in okrepanega, tako da morem, ne da bi se tresel, pisati. Napoten sem tedaj, vsem bolnim to razmerno jako dober kup in okusno zdravilo kot najboljši lek priporočati in ostajem Vaš udani

Gabriel Teschner,
slušatelj javnega višjega
trgovinskega učilišča.

Spričevalo št. 73.668.

Mitrovica, 30 aprila 1873.

Hvala izvrstnej moki je moja sestra, ki je na nervoznem glavobolu in nespečnosti trpela, po porabi 3 funtov na potu k boljšanju. Ob enem si dovolim, Vas uljudno prositi, da mi na pošto povzete 1 funt Revalessciere navadne sorte, poleg različnega poduka za rabo te moke pri otrocih 8 tednov starih pošljete.

S spoštovanjem

Nikolaj G. Kostic.

Spričevalo št. 73.704.

Prilep, pošta Holešan na

Moravskem 7. maja 1873.

Ker mi je od Vas že davno prejeta Revalessciere du Barry pošla in je za mojo želodčno slabost in neprebojivost dobro in splošno zdravilo, Vas

prosim, da mi od prave Revalessciere 2 funta na povzete kakor hitro je mogoče pošljete.

Spoštljivo udani

Josef Rohaček,
gozdar.

Tečnejši kot meso, prihrani Revalessciere pri odraščanih in pri otrocih 50krat svojo ceno za zdravlila. V plehastih pušicah po pol funta 1 gold. 50 kr., 1 funt 2 gold. 50 kr., 2 funta 4 gold. 50 kr., 5 funtov 10 gold., 12 funtov 20 gold., 24 funtov 36 gold. — Revalessciere-Biscuiten v pušicah a 2 gold. 50 kr. in 4 gold. 50 kr. — Revalessciere-Chocolatée v prahu in v ploščicah za 12 tas 1 gold. 50 kr., 24 tas 2 gold. 50 kr., 48 tas 4 gold. 50 kr., v prahu za 120 tas 10 gold., za 288 tas 20 gold., — za 576 tas 36 gold. — Prodaje: Barry du Barry & Comp. na Dunaji, Wallfischgasse št. 8, v Ljubljani Ed. Mahr, v Gradcu bratje Oberanzmeyer, v Innsbrucku Diechtl & Frank, v Celovcu P. Birnbacher, v Ljubljani Ludvig Müller, v Mariboru F. Koletnik & M. Morič, v Meranu J. B. Stockhausen, kakor v vseh mestih pri dobrih lekarnah in specerijskih trgovcih; tudi razpošilja dunajska hiša na vse kraje po poštinih nakaznicah ali povzetjih.

Umrli v Ljubljani

od 25. okt. do 1. novemb.

Alojz Peterca, čevljarski otrok, 6 mes., na vnetji oprsne mrene. — Jak. Zupančič, delavec, 27 l., na srčni bolezni. — Ant. Strus, delavec, 35 l., in g. Mih. Gersthoft, železniški uradnik iz Udine, 48 l., oba na pljučnih tuberk. — Hel. Plohan, nalagarski otrok, 1½ l., na otročjaku. — Marija Jeras, delavka, 23 l., na pljuč. tuberk. — Emil Sežun, nadzornik „Ankera“, 22 l., se je ustrelil. — Ana Kne, prebivalca hči, 13 l., na sušici. — Franc Laboda, otrok železniškega delavca, 5 tednov in Ivana Zegatin, gostilničarski otrok, 6 tednov, oba na otročjaku. — Marija Kastelic, prebivalca, 63 l., na možg. mrtudu. — Jak. Žnidar, delavec, 48 l., na možg. otoku. — Marija Selan, kuharica, 42 l., na vnetji hrbtnega mozga. — Karl. pl. Vichtel, penz. okrožni tajnik, 69 l., na mrtudu.

Dunajska borza 4. novembra

(Izvirno telegrafsko poročilo.)

Enotni drž. dolg v bankovih	68 glđ.	85	kr.
Enotni drž. dolg v srebru	73	40	„
1860 drž. posojilo	101	25	„
Akcijske narodne banke	942	—	„
Kreditne akcije	216	25	„
London	114	—	„
Napol.	9	12	„
C. k. cekstni	—	—	„
Srebro	108	60	„

„Listki“.

Pod tem naslovom bode „Národna tiskarna“ v Ljubljani izdaval zbirko spisov beletrističnega in znanstvenega zapopadka v zvezkih po 20 do 50 krajačev.

Prvih pet zvezkov je že na svitlo prišlo in jih imajo na prodaj: „Národna tiskarna“ v Ljubljani in Mariboru in sledeči bukvarji:

V Ljubljani: Janez Giontini; Jurij Lercher; Zeschko & Till; Otokar Klerr. — V Celovcu: J. Leon; E. Liegel. — V Mariboru: E. Ferlinec. — V Trstu: F. H. Schimpf. — V Gorici: Karel Sohar. — V Celju: Karel Sohar. — V Ptuj: Vil. Blanke. — V Zagrebu: Leopold Hartman.

I. zvezek.

Stenografija, sp. dr. Ribič. — Životopisje, sp. Rajč Bož. — Prešern, Prešerin ali Preširen, sp. Fr. Levstik. — Telečja pečenka, novela, sp. J. Jurčič. — N. Machiavelli, sp. dr. Ribič. — Pisma iz Rusije, sp. dr. Celestin. — Trstovo z grozdom na Ruskem, sp. dr. J. Vošnjak. — Čegava bode? sp. J. Ogrinc. — Narodni jezik in trgovina, spisal L. Haderlap. 25 kr.

II. zvezek.

Ivan Erazem Tatenbah. Izviren roman, spisal J. Jurčič. 50 kr.

III. zvezek.

Prvi poljub. Novela, spisal J. Skalec. — Na črni zemlji. Novela, spisal J. Skalec. 25 kr.

IV. zvezek.

Lepi dnevi. Spisal Paulus. — Plašč. Novela. Ruski spisal N. V. Gogol; poslovenil L. Gorenjec. — Nekoliko opazek o izdaji slovenskih narodnih pesnj. Spisal prof. dr. Krek. 25 kr.

V. zvezek.

Meta Holdenis. Roman, francoski spisal Viktor Cherbuliez, poslovenil Davorin Hostnik. 50 kr.

R. Mayr-jev vesoljni čaj

zoper

putiko in čiščenje krvi.

Priznано izvrstno pomaga ta čaj zoper putiko, protin in trganje, zoper kronična spahnila na koži, odprte rane itd., in je zaradi izvanrednih vspehov kakor tudi zbog niske cene vse enake predmete daleč prekosil, tako da je v kratkem času ne le na Štajerskem, ampak tudi v sosednjih deželah na posebno dobrem glasu.

R. Mayr-jev balzam

za ude mazati.

Hitro potolazi čisto jako hude protinaste, revmatične in nervozne bolečine, za trganje v sklepkih in mišicah navadno znano pod imeni: bol v križu, zvinjenje sklepnih kosti, trganje po udih, bolečina v bedru, tresenje, splošna slabost živcev, bromota, je imenovani balzam kot mazilo poseben pripomoček, ki se je že mnogokrat skazal in se ne da dovolj ceniti.

Cena enega zavitka čaja z navodom je 80 kr. in 45 kr.: sklenica balzama za ude mazati 80 kr. a. v. Manj nego en veliki zavitek čaja ali 2 sklenici balzama se po pošti ne pošilja.

Med mnogimi stotinami priznanih pisem, ki mi v teku časa dohajajo, naj tu samo tole dvoje prostor najde:

Vaše blagorodje!

..... s tem, da ste te dve zdravili v javnost spravili, pridobili ste si mnogih zahvalnost. Prosto naznanilo je vzbudilo moje zaupanje in od tedaj nijsem samo jaz, nego tudi mnogi drugi so rabili Vaš čaj in balzam in zagotavljam Vas, da je učinek v vseh slučajih bil ugoden in izvrsten. Zdi se mi torej dolžnost, izreči Vam nas vseh srčno zahvalo in rad bi opozoril vse, ki za protin in revmatizem trpijo, na to dobro zdravilo.

Končno še prosim za 6 velikih paketov čaja in 6 steklenic balzama in ostajam Vašemu blagorodju mnogo zahvale dolžni Wildalpe, 6. avgusta 1872.

Mih. Schneehuber, sen.
posestnik.

Gospodoma Pezold & Süss na Dunaji!

Ker mi je moj doktor v mojem hudem protinu in bolečinah v sklepkih resno nasvetoval, naj brž sloveči R. Mayr-jev vesoljni čaj za putiko in čiščenje krvi in balzam za ude rabim, prošeni ste uljudno, da mi pošljete imenovanega čaja 2 velika paketa in 3 steklenice balzama za poštini povzete kar najhitreje mogoče — gotovo pa še v tem tednu. Judenau, 2. julija 1872. (286—1)

Jan. Wetzl, župnik.

Glavna zaloga in razpošiljatev za oba predmeta pri

Richardu Mayr-ji, lekarničarju v Gleichsdorfu pri Gradcu.

Zaloga za Maribor: J. W. König, lekarničar v Tegetthoff-ovih ulicah, in Bankalar's Erben; Celje: Baumbach-ova lekarnica; Gradec: Bratje Oberranzmeyer Drog. in J. Purgleitner, lekarn. „Pri Jeleni“; Dunaj: Pezold & Süss; Celovec: A. Beinitz, lekarna na starem trgu, in Fre. Erwein, lekar; Ptuj: Karl Girod, lekar; Ljubljana: Peter Lassnik, trgovec.

Knjižnica.

3. novembra.

Evropa: Knapč iz Reke. — Beyerle iz Trsta. — Zbašnik iz Čateža. Pri Elefantu: Gorišek iz Javorja. — Vatonič, M. in D. Kraigher iz Litije. — Stezin iz Ljubna. — Cazafura iz Tomina. — Smic, Coronini iz Kamnika. — Suhadobnik Antonija iz Grada. — Jane iz Trsta. Pri Maličci: Sluga iz Celja. — Miklavčič z gozpo iz Dunaja. — Dev z gospo iz Planine. — Brod iz Dunaja. — Beysens iz Pariza. — Safer iz Weinbüchel. Pri Zamorcu: Reic s sinom iz Vrhnike.

Izdajatelj in za uredništvo odgovoren: Ivan Semen.

Epileptičen krč ali božjast

zdravi pismeno poseben zdravnik za božjast Dr. G. Killisch, Berlin, Luisenstrasse 45. (255—98)

Pričujoče ima čez tisoč bolnikov v ozdravljenji.

Lastnina in tisk „Narodne tiskarne“.